

40 jaar Vrienden van De Aa

40 jaar Vrienden van De Aa

Stichting
VRIENDEN VAN DE AA
Breukelen

Dit boek is mede mogelijk gemaakt door boekhandel Marinus van Kralingen

Foto's: Gemeente Stichtse Vecht, Peter van der Meer,
Suzanna Gorissen, Kenneth Kuhn,
Stichting Vrienden van De Aa.

Samensteller: Hans Grooten

ISBN: 9789465200064

© Stichting Vrienden van De Aa

Voorwoord

Met trots en waardering schrijf ik dit voorwoord ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van Stichting Vrienden van De Aa. Dit jubileum is een mooi moment om stil te staan bij de waardevolle inzet van de stichting én bij de bredere ontwikkeling van de ouderenzorg in onze gemeente.

Ontwikkeling ouderenzorg

Sinds de opening van verzorgingshuis De Aa op 19 april 1979 is de ouderenzorg in Nederland er anders uit gaan zien. Waar De Aa ooit een traditioneel verzorgingshuis was, is het nu een woonzorgcentrum waar ouderen met lichamelijke of geestelijke beperkingen, zoals dementie, de gespecialiseerde zorg en ondersteuning krijgen die zij nodig hebben. In de ouderenzorg in het algemeen is er de afgelopen decennia een verschuiving ontstaan van algemene zorg naar meer gespecialiseerde zorg. Die zorg wordt vaak geboden in samenwerking met mantelzorgers en vrijwilligers.

Het verschil maken

Goede ouderenzorg is niet alleen van de zorgprofessionals. Naast de praktische zorg en hulp aan de bewoners van zorgmedewerkers, spelen de Vrienden van De Aa een onmisbare rol. Zij geven bewoners gezellige afleiding en een steuntje in rug. Dat is minstens zo belangrijk als medische en praktische hulp. Juist daarin maakt de Stichting Vrienden van De Aa het verschil. Sinds de oprichting in 1985 zet de stichting zich in om het leven van de bewoners van De Aa, de aanleunwoningen in 't Heycop en de bezoekers van dagbesteding De Twijg, wat aangener te maken.

Met uitstapjes, optredens en bijdragen aan een prettige woonomgeving brengen zij plezier in het dagelijks leven van senioren.

Dit alles zou niet mogelijk zijn zonder de inzet van vrijwilligers en de steun van donateurs. Zo besteden vrijwilligers hun tijd en energie om een luisterend oor te bieden, een wandeling te maken of een activiteit te begeleiden. Daarnaast zorgen donateurs en bedrijven dat met hun steun deze waardevolle initiatieven mogelijk zijn. In nauw overleg met de Zorggroep wordt bepaald hoe de donaties het best kunnen worden ingezet. Grote waardering in de richting van deze betrokkenen is dan ook op zijn plaats!

Trots

Ik ben trots op de manier waarop de stichting zich inzet. Maar dit jubileum is niet alleen een moment om terug te kijken op wat er is bereikt, maar ook een inspiratie voor de toekomst. Ik hoop daarom van harte dat dit jubileumboek mensen inspireert om mee te doen, als vrijwilliger of als donateur.

Van harte gefeliciteerd met dit 40-jarig jubileum – op naar nog vele jaren van een warme en betrokken omgeving voor onze ouderen!

Ap Reinders

Burgemeester gemeente Stichtse Vecht

Inhoud

Voorwoord	5
Inhoud	7
Inleiding	9
 Deel 1 VERZORGINGSHUIS DE AA	 11
 Het verhaal van Yves	 11
De Aa	18
 Deel 2 DE INTERVIEWS	 25
 Ton Mulder / Wim van den Bosch	 27
Bodien van der Feltz	31
Coby Jansen	35
Lettie van den Berg	39
Peter van den Hoven	41
Denise Bril	45
Suzanna Gorissen	48
Joke Nieuwland	53
Elly Looijen	55
Peter van der Meer	58
Joke Koolschijn	62
Wim van den Bosch	64
<i>Enkele foto's van de nieuwbouw</i>	67

Wim Carbo	69
Arie Jongeling	72
Kenneth Kuhn	74
Gerda Lindeman	76
Lon Boom	78
Jan Kroon	81
Martin Stuit	84
Gerry van den Berg	87
Truus Reijmerink	89
Jannie van Holsteijn	91
Wim van Zijl	94
Paula van Mansom	97
Corrie Griffioen	99
Corrie Sijmons	101
Marcel Dopper	104
Ton Mulder	108
 Deel 3 DE VRIENDEN VAN DE AA	 110
Huidig bestuur	110
De Vrienden	111
(oud)Bestuursleden	119
Dankwoord	120

Inleiding

Enkele jaren geleden heeft onze toenmalige voorzitter, Yves Vermeulen, het idee geopperd een jubileumboek samen te stellen en uit te geven bij het veertigjarig jubileum van de *Stichting Vrienden van De Aa*.

Voor hij dit idee kon realiseren is hij helaas gestorven. Het huidige bestuur vindt het een eer zijn idee werkelijkheid te laten worden. De uitwerking daarvan heeft u nu in handen.

Wij zijn zeer verheugd dat de burgemeester van de gemeente Stichtse Vecht het voorwoord heeft willen schrijven.

De Vrienden zijn onlosmakelijk verbonden met het verzorgingshuis De Aa, vandaar dat u in het eerste deel een kleine terugblik vindt over het ontstaan van het verzorgingshuis en het overgaan tot het huidige *Woonzorgcentrum De Aa*. Het laatste deel behandelt de geschiedenis van de Vrienden met anekdotes, enkele bestedingen van donateursgeld en een namenlijst van (oud)-bestuursleden.

Tussen deze twee delen is een groot deel van het boek, zoals Yves gewild heeft, gewijd aan de interviews die een beeld geven van vroeger en nu. We hebben getracht een mix van personeel, vrijwilligers, donateurs en bewoners van De Aa aan het woord te laten komen. U vindt ook enkele vraaggesprekken met (oud)-bestuursleden en betrokkenen van het eerste uur die bij de oprichting van de Stichting betrokken waren.

In een *Korte geschiedenis van de bejaardentehuizen door de jaren heen* van de oud-voorzitter Yves, kunt u lezen hoe in Nederland de kijk op onze ouderen en hun woonomgeving is veranderd. Verder heeft hij de globale opzet van het boek gemaakt. Het deel 'De Interviews' is het belangrijke hart van het boek geworden. 'Betrokkenheid van de hele gemeenschap met onze ouderen,' is wat Yves voor de geest stond.

Juist om de bewoners van De Aa iets extra's te kunnen geven ter bevordering van hun welzijn en vanuit de wens toen om ons verzorgingshuis in de toekomst leefbaar te houden, is de Stichting Vrienden van De Aa veertig jaar geleden opgericht. Daarom is het doel van de Stichting zoals in

de oprichtingsakte vermeld staat, aldus verwoord:

“Het verwerven van fondsen voor festiviteiten ten behoeve van het verzorgingshuis ‘De Aa’ te Breukelen alsmede voor de aanschaf van zaken ter bevordering van het welzijn van bewoners van gemeld verzorgingshuis, alles in de ruimste zin van het woord.”

De doelgroep van de Stichting is gaandeweg uitgebreid met de cliënten van De Twijg en de bewoners van zes woningen in 't Heycop, die extra zorg (VPT, Volledig Pakket Thuis: *Verpleging, Persoonlijke verzorging Thuis*) krijgen vanuit De Aa (verder genoemd de ‘aanleunwoningen’). De donaties die de Stichting verwerft, worden besteed aan zangvoorstellingen, dagjes-uit, hulp bij de aanschaf van materialen die het welzijn verhogen, enz.

Het bestuur van de Stichting bestaat uitsluitend uit onafhankelijke vrijwilligers, die voor hun vergaderingen om-niet gebruik mogen maken van een vergaderruimte in De Aa.

Slechts een klein, zeer klein deel, van de verkregen donaties wordt gebruikt om de Stichting te laten functioneren, zodat de donaties bijna volledig ten goede komen aan de doelgroep.

Het bestuur van de Stichting Vrienden van De Aa, wenst u veel leesplezier.

VERZORGINGSHUIS ‘DE AA’

Zonder het verzorgingshuis De Aa, geen Stichting Vrienden van De Aa, vandaar dat we in dit eerste deel iets dieper ingaan op De Aa, het gebouw en de organisatie.

Het eerste verhaal in dit deel gaat over de tijd dat in Nederland de bejaardenzorg in de schijnwerpers kwam te staan en hoe wij er als Nederlanders mee omgingen. Daarna wat meer specifiek hoe in Breukelen vorm werd gegeven aan de nieuwe invulling van zorg en huisvesting voor onze oudere dorpsgenoten.

Yves Vermeulen, onze oud-voorzitter, heeft de onderstaande blik op de zorg vanaf 1961, geschetst. Wij zijn zeer verheugd dat Ellen Kruimer, de weduwe van Yves, toestemming heeft gegeven om dit verhaal te plaatsen.

Het verhaal van Yves

Veranderingen na de Tweede Wereldoorlog

Jettie Boedhoe is 21 jaar oud als zij in 1961 in haar eentje vanuit Paramaribo met de boot naar Nederland vertrekt. Ze heeft vanuit Suriname gesolliciteerd naar de opleiding tot verpleegkundige. Eenmaal in Nederland wordt ze bijna letterlijk van de boot getrokken en kan ze meteen intern de opleiding volgen in het Weesperziekenhuis in Amsterdam. Nederland kampt ook in die tijd al met een enorm tekort aan verpleegkundigen. Al snel kan Jettie aan de slag als verpleegster bij het ‘Gemeentelijk Verzorgingshuis voor Ouden van Dagen’ aan de Roetersstraat, het latere Dr. Sarphatihuis. Het gebouw doet dan pas iets meer dan tien jaar dienst als bejaardentehuis; vóór 1952 functioneerde het als armenhuis.

Na de Tweede Wereldoorlog verandert er veel in Nederland. Bejaardenoorden schieten vanaf de midden jaren zestig als paddenstoelen uit de grond. Een van de verklaringen is het toenemende individualisme. Kinderen willen hun vrijheid en ruimte behouden, maar ook de ouderen zelf zien het vaak niet zitten om afhankelijk van hun kinderen te zijn. ‘Wij willen onze kinderen niet tot